

Preek

gehouden te Oud-Beijerland op 29 september 2001
door ds. D. de Wit

Het woord van onze overdenking kunt u vinden in 1 Samuel 17:45:

David daarentegen zeide tot de Filistijn: Gij komt tot mij met een zwaard, en met een spies, en met een schild; maar ik kom tot u in de Naam van de HEERE der heirscharen, de God der slagorden van Israël, Dien gij gehoond hebt.

David en Goliath:

1. Davids kleinheid
2. Davids kracht
3. Davids overwinning

1. Davids kleinheid

Ik denk dat u allemaal David wel kent. David was geroepen. Hij moest komen tot de profeet Samuel. Hij moest worden gezalfd als koning over Israël in de plaats van Saul.

Niemand had met David gerekend. Niemand had aan David gedacht. David was die kleine jongen bij de schapen in het veld. Zijn grote broers waren bekend. Zij stonden op een rij en de profeet Samuel ging langs al die broers. Maar de Heere zei tot Samuel: "Deze is het niet." Eliab niet en Samma niet. Er was er niet één meer over. Toen vroeg Samuel aan Isai: *Zijn dit al de jongens?* Toen zei vader Isai: "Er is er nog één, maar die is in het veld bij de schapen, die is de schapen aan het weiden." Er werd niet met hem gerekend. Maar David was bij de Heere wel bekend. De Heere in de hemel kende David in het veld. En de Heere wist: David moet koning worden over Israël. Maar er was nóg iets: David had van de Heere een nieuw hart gekregen. David was wederom geboren. David heeft bij de schapen in het veld zijn psalmen gezongen. David was de man naar Gods hart.

Toen David bij de profeet Samuel stond zei de Heere tot Samuel: *Deze is het.* Toen vloeide de olie uit de hoorn over het hoofd van David. De zalfolie droop langs zijn gezicht door zijn baard. De gezalfde des Heeren.

En toen? Ging David toen naar de troon? Was hij direct koning? Nee, David ging weer terug naar de schapen in het veld, om ze te weiden.

Terwijl David in het veld is breekt er een grote strijd uit tussen Israël en de Filistijnen. Koning Saul trekt ten strijde met het volk Israël tegen de Filistijnen. Maar het is een heel vreemde strijd. We gaan samen kijken in het Eikendal. Daar zijn twee heuvels. Op die ene heuvel staat het volk van Israël met koning Saul. Ze staan te kijken naar die andere heuvel met het leger van de Filistijnen. Maar ze vechten niet, ze kijken alleen. Hoe komt dat? Kijk eens naar die heuvel van de Filistijnen: daar komt een hele grote man, een reus! Goliath is zijn naam. Iedere dag komt de grote reus Goliath twee keer van die heuvel naar beneden en dan gaat hij roepen en vloeken. Vreselijk erg vloekt de reus Goliath. Hij vloekt geen mensen, maar hij vloekt de Heere, de God van de slagorden van Israël.

David is thuis bij de schapen. Terwijl die strijd en dat vloeken van Goliath gaande zijn, krijgt David onderwijs van de Heere in de stilte van het veld. Dan laten we Goliath aan zijn plaats en dan gaan we nu kijken in het veld bij David. Daar is ook een kudde, een kudde schapen.

Op een dag komt er een leeuw naar die kudde schapen. En een andere dag komt er een beer naar die kudde schapen. Die leeuw en die beer vallen aan op de schapen van David. Wat doet David, die kleine jongen? Heeft David kracht? Nee, een mens heeft geen kracht om een leeuw of een beer te verslaan. Maar David krijgt in dat veld de kracht van de Heere om die kudde schapen te beschermen, om die kudde schapen te verlossen van de leeuw en van de beer. Onderwijs...

Dan komt vader Isai. Hij zegt tegen David: je moet naar je broers die in strijd zijn met de Filistijnen. We zien David gaan in de richting van zijn broers. En op het ogenblik dat David bij zijn broers aankomt, komt daar van die heuvel de grote reus Goliath. David hoort vloeken. Hij hoort dat de Naam des Heeren wordt gevloekt. Dat doet pijn in het diepst van het hart van David. Hij vraagt aan Eliab, zijn broer: "Wie is dat?" Eliab zegt: "Dat is Goliath". En dan vraagt David: "Heb je niet gehoord dat Goliath vloekt?" Maar dan zegt Eliab: "Wat kom jij hier doen? Moet jij niet bij de schapen blijven? Moet jij de kudde van je vader niet weiden?" Wat erg! Eliab heeft geen pijn in zijn hart en hij wilde dat David wegging. Maar David gaat door!

Hij gaat vragen stellen aan verschillende mannen. Ze gaan hem vertellen: "Koning Saul heeft iets beloofd! Het eerste is: wie de Filistijn Goliath dood, die krijgt de dochter van Saul als vrouw. Het tweede is: die ontvangt heel veel goederen. En het derde wat Saul zegt is: zo iemand hoeft nooit meer iets te betalen."

Wat belooft Saul? Aardse goederen. Maar daar was het David niet om te doen. Het ging David om de Naam des Heeren en niet om aardse goederen. Waar is het u om te doen? Waar gaat uw hart naar uit? Waar kijken uw ogen naar? Is uw hart, net als Eliab en net als dat volk, vol van aardse dingen? Dat is niet goed. David had een nieuw hart. Zijn ogen keken niet naar de aarde, maar het ging David om de Heere. Hij komt bij koning Saul en dan gaan we naar de tweede gedachte:

2. Davids kracht

Koning Saul zegt tegen David: "Hier, je krijgt van mij een zwaard, een pantsier en een schild". David trekt het aan en hij gort het zwaard om en hij wil gaan lopen, maar dat lukt niet. Niet omdat David klein is, maar hij had het nooit beproefd. Dat is heel belangrijk. David had het niet beproefd om in de wapens van de wereld te gaan. Wat had David wel beproefd? Om als herder van de schapen een leeuw en een beer te verslaan in de kracht Gods.

Daarom zegt David tot Saul: "Dit kan ik niet." Hij legt het pantsier af, hij doet het zwaard weg en hij legt het schild af. Dan neemt David zijn herderstas en zijn staf en hij loopt de heuvel af in de richting van de beek. Hij zoekt daar vijf stenen. Vijf scherpe stenen. Ronde stenen waren om een schaap terug te roepen, scherpe stenen waren nodig om te doden. De gezalfde David zoekt stenen om te doden.

Als hij die stenen heeft gevonden, komt hij daar die heuvel weer af en daar komt van de andere kant die grote reus, de Filistijn Goliath. Hij gaat roepen en vloeken! Hij roept tot David: *Ben ik een hond, dat jij tot mij komt met stokken?* Ik zal u doden! *Kom tot mij en ik zal uw vlees aan de vogelen des hemels geven en aan de dieren des velds.* De Filistijn Goliath weet het zeker: David zal worden gedood! David weet heel goed hoe die reus tot hem komt: vol van kracht, een schild, een zwaard en een spies. En hij? Een herderskleed, een paar stenen en een slinger.

Zo roept David tot Goliath: *Gij komt tot mij met een zwaard, en met een spies, en met een schild; maar ik kom tot u in de Naam van de HEERE der heirscharen, de God der slagorden van Israël, Dien jij gehoord hebt.*

Waar was Davids kracht? In zijn slinger? Nee. In zijn stenen? Nee. Maar in de Naam des Heeren. U hebt misschien al vaak gehoord: de Naam des Heeren. Maar wat is dat? Dat is een beetje moeilijk. De Naam is Gods Wezen. De Naam is de Heere Zelf. Zullen we het eens

eenvoudig zeggen? De Naam is de Heere in Zijn recht. Dat is de Heere Die de zonde haat en straft. Dat is Gods Naam.

De Naam des Heeren is ook Zijn onpeilbaar diepe barmhartigheid, dat Hij arme zondaren gaat redden uit de zonde en de ongerechtigheid. Dat is ook de Naam des Heeren. De Naam des Heeren is Zijn grote almacht, het zijn Gods deugden. Nu gaat de Heere in dat Eikendal Zijn Naam, Zijn deugden tonen.

Kijk maar, daar komt David en daar komt de Filistijn Goliath. Goliath in al zijn kracht en David als herder. *Gaande en naderende*, staat er in Gods Woord. Wat zal het stil geworden zijn op die heuvels... De Filistijnen hebben gekeken. Israël heeft gekeken. David en Goliath de Filistijn. David: *ik kom tot u in de Naam van de HEERE*.

3. Davids overwinning

David had de stenen in zijn herderstas gedaan. Maar één steen neemt hij er nu uit en hij doet hem in zijn slinger. Hij slingert en het steentje gaat door de lucht en het komt precies in het voorhoofd van Goliath. De grote reus valt op de grond en David haast zich naar Goliath, pakt zijn zwaard en houwt het hoofd van Goliath eraf.

David, een jonge man, alleen een steen, maar... *ik kom tot u in de Naam van de HEERE*. Zo is die grote reus Goliath gedood.

Wat betekent dat? Wie is Goliath? Goliath is een vloeker, net als de duivel. De duivel is altijd God aan het vloeken. De duivel wil altijd Gods volk verwoesten. Dat is Goliath.

Kijk eens op die heuvel? Daar staat Saul. Hij kan niets. Als de Heere toch zou moeten doen naar dat volk, als Hij Zijn Naam en Zijn deugden zou moeten tonen naar wat er in het hart van dat volk leeft, dan zou heel dat volk moeten worden gedood en weg moeten worden gedaan van voor Gods aangezicht.

Geliefden, zo is het met ons. Als de Heere van de hemel met ons zou doen naar onze zonden, dan zou Hij ons moeten wegstoten van voor Zijn aangezicht. Dan zouden we met die Filistijnen eeuwig moeten vergaan in de dood.

Er staat nóg een man: Jonathan, die in hoofdstuk 14 een grote strijd heeft geleverd. Hij was krachtig en hij overwon. Maar hier, in hoofdstuk 17 staat Jonathan aan de kant. Hij heeft geen kracht. Hij is vol van vrees en hij kan die Filistijn niet doden.

Zo is het nu ook bij Gods kinderen. Als de Heere ons bekeerd dan denken we: nu gaan we strijden tegen de zonde! Soms hebben Gods kinderen wel eens een overwinning. Dan kunnen ze de zonde overwinnen en dan denken ze: het gaat alsmaar beter. Het gaat steeds maar goed. Totdat het ogenblik komt dat die grote reus Goliath, die macht van de boze in hun leven komt. Als de boze zijn grote kracht gaat tonen in hun zondige hart. Dan is dat volk Israël bang, ze vrezen, ze hebben geen kracht, ze kunnen alleen maar kijken. Dan is er niets anders dan vrees vanwege de zonde en vanwege de boze.

Als David nu niet kwam? Dan zouden Gods kinderen eeuwig onder de macht van de boze verloren gaan. Maar kijk eens in dat Eikendal: daar komt op Gods tijd David, als Gods kinderen geen kracht meer hebben en de dood voor ogen hebben. De Gezalfde komt precies op tijd. Op het juiste ogenblik, als Jonathan alleen maar toe kan kijken, dan ziet hij daar David als type van de grote Gezalfde naar beneden komen. Waar Jonathan de reus niet kan verslaan, daar gaat de Gezalfde alleen in de strijd. Hij gaat Gods deugden, Gods rechtvaardigheid tonen. De boze en al zijn volk moeten vanwege Gods rechtvaardigheid de dood sterven.

Dat is de ene kant, maar nu de andere kant. Jonathan mag toezien hoe die Gezalfde naar de deugden van Gods onpeilbare barmhartigheid voor dat volk in de strijd gaat. En... Hij overwint! *Gij Heer' alleen, Gij zijt Verwinnaar in de strijd*.

Waarom moest dat hoofd van Goliath eraf? Dat hoofd van Goliath was trots en hoogmoedig. Net als de duivel denken tegen God op te kunnen staan. Maar nu toont de Gezalfde dat het trotse hoofd van de boze eraf wordt geslagen. Een volkomen overwinning van deze Gezalfde.

Nog één ding: hoe ging de Gezalfde in de strijd? Als die grote Herder der schapen gaat Christus voor Zijn kinderen de strijd in. God de Vader heeft hulp besteld bij een Held, Die machtig is om te verlossen. Christus is in de strijd gegaan. Hoe ver? Tot in de dood. Met Zijn

sterven, als de Herder der schapen die Zijn leven gaf, heeft Hij de boze overwonnen en voor al Gods kinderen het leven verworven tot in eeuwigheid.

Waar hoort u bij? Bij Goliath? O, dan moet u met Goliath eeuwig vergaan.

Hoort u bij Saul? Godsdienstig, de Naam van God op zijn lippen, maar de Gezalfde niet beminnen. Heel erg!

Bent u als Jonathan? Zonden overwonnen, maar nu geen kracht meer, de dood voor ogen? Hoort u eens: *Gij Heer' alleen, Gij zijt Verwinnaar in de strijd*. Op Gods tijd kwam daar in het Eikendal die gezalfde des Heeren.

Zult u geen rust hebben voor dat u deze gezalfde Koning mag zien? Hij is het zo waard om gezien te worden! Hij is het zo waard om te tonen hoe Gods deugden worden verheerlijkt in Zijn strijd. Dan geeft Hij Zijn volk de zegen.

Door de strijd bewaart Hij Zijn Kerk, zorgt Hij voor Zijn Kerk, draagt Hij als een Herder Zijn Kerk en brengt Hij Zijn kinderen straks in de hemel waar God woont. Daar is geen zonde meer, daar is de boze niet meer. Daar mogen Gods kinderen voor eeuwig de grote Herder der schapen zien. Daar zingt de Kerk voor eeuwig en altoos: *Gij Heer' alleen* (niets van de Kerk erbij!), *Gij zijt Verwinnaar in de strijd en geeft Uw volk de zegen*.

Amen.

Slotzang Psalm 118: 5: *Toen ik de heid'nen aan zag rukken,
Heb ik in 's Heeren kracht gestreên;
Ik hieuw z' in 's Heeren Naam aan stukken,
Vertrouwend' op die Naam alleen.
Ik kon noch voor- noch rugwaarts keren,
Omringd, ja gans omringd ter dood;
Ik sloeg hen in de Naam des Heeren,
Die mij goedgunstig bijstand bood.*